

PROTOCOLUL DE LA MONTREAL PRIVIND SUBSTANȚELE CARE EPUIZEAZĂ STRATUL DE OZON

PĂRȚILE LA PREZENTUL PROROCOL,

FIIND părți la Convenția de la Viena privind protecția stratului de ozon,

CONȘTIENȚE de obligațiile care le revin, potrivit convenției, de a lua măsuri corespunzătoare pentru protejarea sănătății umane și a mediului împotriva efectelor adverse care rezultă sau care pot să rezulte din activitățile umane, care modifică sau care pot să modifice stratul de ozon,

RECUNOSCÂND că emisiile la nivel mondial ale anumitor substanțe pot epuiza sau modifica stratul de ozon într-un mod care poate să genereze efecte adverse asupra sănătății oamenilor și asupra mediului,

CONȘTIENȚE de potențialele efecte climatice ale emisiilor acestor substanțe,

CUNOSCÂND că măsurile luate pentru protejarea stratului de ozon împotriva distrugerii trebuie să se bazeze pe cunoștințe științifice relevante, ținând seama de considerații de ordin tehnic și economic,

HOTĂRÂTE să protejeze stratul de ozon prin luarea de măsuri de precauție pentru un control global echitabil al substanțelor care îl distrug, având ca obiectiv final eliminarea acestora pe baza dezvoltării cercetărilor științifice, ținând seama de considerații de ordin tehnic și economic,

ACCEPTÂND că este necesară o prevedere specială privind aceste substanțe, care să satisfacă nevoile țărilor în curs de dezvoltare,

LUÂND ACT de măsurile de precauție pentru supravegherea emisiilor anumitor clorofluorocarburi care au fost deja luate la nivel național și regional,

AVÂND ÎN VEDERE importanța promovării cooperării internaționale în cercetarea și dezvoltarea științei și tehnologiei privind controlul și reducerea emisiilor de substanțe care epuizează stratul de ozon, ținând cont, în special, de necesitățile țărilor în curs de dezvoltare,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

*Articolul 1***Definiții**

În sensul prezentului protocol:

1. „Convenție” înseamnă Convenția de la Viena privind protecția stratului de ozon, adoptată la 22 martie 1985.
2. „Părți” înseamnă, dacă textul nu indică altfel, părțile la prezentul protocol.
3. „Secretariat” înseamnă secretariatul convenției.
4. „Substanță controlată” înseamnă o substanță menționată în anexa A la prezentul protocol, existând fie singură, fie în amestec. Exclue, în orice caz, orice substanță sau amestec care se află într-un produs fabricat, altul decât un container utilizat pentru transportarea sau depozitarea substanței menționate.
5. „Producție” înseamnă suma de substanțe controlate produse fără cantitatea distrusă prin tehnologiile ce urmează a fi aprobate de părți.

6. „Consum” înseamnă producția plus importuri, minus exporturile de substanță controlată.

7. „Nivelurile calculate” ale producției, ale importurilor, exporturilor și consumului înseamnă nivelurile stabilite în conformitate cu articolul 3.

8. „Raționalizarea industrială” înseamnă transferul total sau al unei părți din nivelul calculat al producției, de la o parte la alta, în vederea optimizării randamentului economic sau de a răspunde nevoilor prevăzute în cazul aprovizionărilor insuficiente ce apar ca urmare a închiderii întreprinderilor.

*Articolul 2***Măsuri de control**

(1) Fiecare parte se asigură că, pentru perioada de douăsprezece luni începând cu prima zi a celei de-a șaptea luni care urmează

după data intrării în vigoare a prezentului protocol și la fiecare douăsprezece luni după aceea, nivelul său calculat al consumului substanțelor controlate menționate la grupa 1 din anexa A nu depășește nivelul său calculat de consum din 1986. Până la sfârșitul acestei perioade, fiecare parte care produce una sau mai multe dintre aceste substanțe se asigură că nivelul său calculat al producției substanțelor nu depășește nivelul său calculat de producție din 1986, cu excepția cazului în care nivelul ar fi crescut cu cel mult 10 % față de 1986. O asemenea creștere este permisă numai pentru a satisface necesitățile interne de bază ale părților care acționează în temeiul articolului 5 și în scopul raționalizării industriale între părți.

(2) Fiecare parte se asigură că, pentru perioada de douăsprezece luni începând din prima zi a celei de-a treizeci și șaptea luni după data intrării în vigoare a protocolului și la fiecare douăsprezece luni după aceea, nivelul său calculat al consumului substanțelor controlate menționate la grupa II din anexa A nu depășește nivelul său calculat de consum din 1986. Fiecare parte care produce una sau mai multe dintre aceste substanțe se asigură că nivelul său calculat al producției substanțelor nu depășește nivelul său calculat de producție din 1986, cu excepția cazului în care nivelul ar fi crescut cu cel mult 10 % față de nivelul din 1986. O asemenea creștere este permisă numai pentru a satisface necesitățile interne de bază ale părților care acționează în temeiul articolului 5 și în scopul raționalizării industriale între părți. Mecanismele de aplicare a acestor măsuri se stabilesc de către părți la prima întâlnire de după prima examinare științifică.

(3) Fiecare parte se asigură că, pentru perioada 1 iulie 1993 - 30 iunie 1994 și la fiecare douăsprezece luni în perioada următoare, nivelul său calculat al consumului substanțelor controlate, menționate la grupa 1 din anexa A, nu depășește anual 80 % din nivelul său calculat de consum din 1986. Fiecare parte care produce una sau mai multe dintre aceste substanțe se asigură, pentru aceleași perioade, că nivelul său calculat al producției substanțelor nu depășește anual 80 % din nivelul său calculat de producție din 1986. Totuși, în scopul satisfacerii necesităților interne de bază ale părților care acționează în temeiul articolului 5 și în scopul raționalizării industriale între părți, nivelul calculat al producției poate depăși această limită cu cel mult 10 % din nivelul calculat de producție din 1986.

(4) Fiecare parte se asigură că, pentru perioada 1 iulie 1998 - 30 iunie 1999 și la fiecare douăsprezece luni în perioada următoare, nivelul său calculat al consumului substanțelor controlate menționate la grupa I din anexa A nu depășește, anual, 50 % din nivelul său calculat de consum din 1986. Fiecare parte care produce una sau mai multe dintre aceste substanțe se asigură, pentru aceleași perioade, că nivelul său calculat al producției acestor substanțe nu depășește, anual, 50 % din nivelul său calculat de producție din 1986. Totuși, pentru a satisface necesitățile interne de bază ale părților care acționează în temeiul articolului 5 și în scopul raționalizării industriale între părți, nivelul său calculat de producție poate depăși acea limită cu cel mult 15 % din nivelul

calculat de producție din 1986. Prezentul alineat se aplică numai în cazul în care părțile nu decid altfel în cadrul unei reuniuni cu o majoritate de 2/3 din părțile prezente și participante la vot, reprezentând cel puțin 2/3 din părțile prezente și care votează, reprezentând cel puțin 2/3 din nivelul total calculat al consumului respectivelor substanțe de către părți. Decizia este analizată și adoptată pe baza evaluărilor menționate la articolul 6.

(5) Partea al cărei nivel calculat al producției de substanțe controlate din 1986, menționate la grupa I din anexa A, a fost mai mic de 25 kilotone poate, în scopul raționalizării industriale, să transfere sau să primească, de la oricare altă parte, producția care depășește limitele stabilite în alineatele (1), (3) și (4), cu condiția ca nivelurile calculate combinate ale producției părților în cauză să nu depășească limitele de producție prevăzute în prezentul articol. Orice transfer de asemenea produse se comunică secretariatului cel târziu la data transferului.

(6) Partea care nu acționează în conformitate cu articolul 5, care a început, anterior datei de 16 septembrie 1987, construirea de instalații de producție pentru substanțele controlate sau care, anterior acestei date, a încheiat contracte vizând construcția acestor instalații și construcția lor era prevăzută în legislația națională înainte de 1 ianuarie 1987, partea respectivă poate adăuga producția sa obținută prin aceste instalații la producția acelorași substanțe în 1986 pentru stabilirea nivelului calculat al producției din 1986, cu condiția ca aceste instalații să fie funcționale până la 31 decembrie 1990 și ca producția astfel obținută să nu mărească nivelul calculat anual al consumului substanțelor controlate peste 0,5 kilograme pe cap de locuitor.

(7) Orice transfer de producție în conformitate cu alineatul (5) sau orice completare a producției în conformitate cu alineatul (6) trebuie comunicată secretariatului nu mai târziu de momentul transferului sau completării.

(8) (a) Părțile care sunt state membre ale unei organizații regionale de integrare economică, în conformitate cu articolul 1 alineatul (6) din convenție, pot conveni să-și îndeplinească solidar obligațiile, respectând consumul în conformitate cu prezentul articol, cu condiția ca nivelul total combinat calculat al consumului să nu depășească nivelul impus în prezentul articol.

(b) Părțile la astfel de acorduri informează secretariatul asupra termenilor acordului înaintea datei de reducere a consumului la care se referă acordul.

(c) Un astfel de acord devine operațional doar în cazul în care toate statele membre ale organizației regionale de integrare economică și organizațiile în cauză sunt părți la protocol și au comunicat secretariatului modul de aplicare.

(9) (a) Pe baza evaluării făcute în conformitate cu articolul 6, părțile pot decide dacă:

- (i) trebuie modificată lista potențialilor factori de epuizare a stratului de ozon prevăzuți în anexa A și, în acest caz, ce modificări anume trebuie aduse;
- (ii) trebuie aplicate modificări suplimentare și reduceri ale producției sau consumului substanțelor controlate față de nivelul din 1986 și, dacă da, care ar fi domeniul de aplicare, cantitatea și calendarul de aplicare pentru aceste modificări și reduceri.
- (b) Propunerile pentru asemenea modificări sunt comunicate părților de către secretariat cu cel puțin șase luni înaintea reuniunii părților cărora le sunt propuse spre adoptare.
- (c) Luând aceste decizii, părțile depun toate eforturile pentru a ajunge la un acord prin consens. În cazul în care toate eforturile în vederea realizării consensului au fost epuizate și nu s-a ajuns la un acord, aceste decizii sunt adoptate, în ultimă instanță, cu o majoritate de 2/3 din voturile părților prezente, voturile reprezentând cel puțin 50 % din totalul consumului de către părți a substanțelor controlate.
- (d) Deciziile, care sunt obligatorii pentru toate părțile, sunt comunicate imediat părților de către depozitar. În cazul în care decizia nu prevede altfel, aceasta intră în vigoare în termen de șase luni de la data comunicării de către depozitar.
- (10) (a) Pe baza evaluării făcute în conformitate cu articolul 6 din prezentul protocol și, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 9 din convenție, părțile pot decide:
- (i) dacă vreo substanță trebuie adăugată sau eliminată din anexele la prezentul protocol și dacă da, care;
- (ii) mecanismul, domeniul de aplicare și temporizarea măsurilor de control care se aplică acelor substanțe.
- (b) Aceste decizii devin operaționale dacă au fost acceptate de către două treimi din voturile părților prezente și cu drept de vot.

(11) Fără a aduce atingere prevederilor din prezentul articol, părțile pot lua măsuri mai stricte decât cele prevăzute de prezentul articol.

Articolul 3

Calcularea nivelurilor de control

În sensul articolelor 2 și 5, fiecare parte stabilește, pentru fiecare grupă de substanțe din anexa A, nivelul calculat al:

- (a) producției prin:
- (i) înmulțirea producției anuale pentru fiecare substanță controlată pe care o produce cu potențialul de epuizare a stratului de ozon menționat în dreptul acesteia în anexa A; și
- (ii) adunarea pentru fiecare grupă a cifrelor rezultate;
- (b) importului și respectiv exportului, urmând, *mutatis mutandis*, procedura prevăzută la litera (a); și
- (c) consumului, prin adunarea nivelurilor calculate ale producției și importurilor și scăderea nivelului calculat al exporturilor stabilit în conformitate cu literele (a) și (b). Totuși, începând cu 1 ianuarie 1993, orice export de substanțe controlate către țări care sunt parte la protocol nu se scade la calcularea nivelului de consum al părții exportatoare.

Articolul 4

Controlul comerțului cu țări care nu sunt parte la protocol

- (1) În termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentului protocol, fiecare parte interzice importul de substanțe controlate din statele care nu sunt părți la prezentul protocol.
- (2) Începând de la 1 ianuarie 1993, nici una dintre părțile care se supun dispozițiilor articolului 5 alineatul (1) nu poate exporta substanțe controlate către state care nu sunt părți la prezentul protocol.
- (3) În termen de trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului protocol, părțile, în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 10 din convenție, întocmesc în anexă o listă cu produsele care conțin substanțe controlate. Părțile care nu s-au opus cu privire la anexă interzic, în conformitate cu aceste proceduri, în termen de un an de la intrarea în vigoare a anexei, importurile de astfel de produse din state care nu sunt părți la protocol.
- (4) În termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului protocol, părțile stabilesc fezabilitatea interzicerii sau restricționării, din statele care nu sunt părți la prezentul protocol, a importurilor de produse fabricate folosind substanțe controlate, dar care nu le conțin în produsul finit. În cazul în care fezabilitatea este dovedită, părțile, în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 10 din convenție, stabilesc în anexă o listă cu aceste produse. Părțile care nu s-au opus, în conformitate cu aceste proceduri, interzic sau restricționează, în termen de un an de la intrarea în vigoare a anexei, importul acelor produse din state care nu sunt părți la protocol.

(5) Fiecare parte descurajează exportul, către state care nu sunt părți la prezentul protocol, a tehnologiei pentru producerea și utilizarea substanțelor controlate.

(6) Fiecare parte va renunța la a acorda noi subvenții, ajutoare, credite, garanții sau programe de asigurări în vederea exportului în statele care nu sunt părți la prezentul protocol de produse, echipamente, instalații sau tehnologii care ar facilita producția de substanțe controlate.

(7) Alineatele (5) și (6) nu se aplică produselor, echipamentelor, aparaturilor și tehnologiilor care îmbunătățesc stocarea, recuperarea, reciclarea sau distrugerea substanțelor controlate, promovarea dezvoltării de substanțe alternative sau alte contribuții la reducerea emisiilor de substanțe controlate.

(8) Fără a se aduce atingere prevederilor prezentului articol, importurile menționate la alineatele (1), (3) și (4), provenind dintr-un stat care nu este parte la prezentul protocol, pot fi autorizate în cazul în care se stabilește, în cadrul unei reuniuni a părților, că statul este în deplin acord cu articolul 2 și cu prezentul articol și că a prezentat datele cu privire la această problemă în conformitate cu articolul 7.

Articolul 5

Situația specială a țărilor în curs de dezvoltare

(1) Orice parte care este țară în curs de dezvoltare și al cărei nivel al consumului de substanțe controlate este mai mic de 0,3 kg pe cap de locuitor la data intrării în vigoare a protocolului sau în orice moment, în termen de zece ani de la data intrării în vigoare a protocolului, este îndreptățită, pentru a răspunde nevoilor interne, să întârzie respectarea măsurilor de control stabilite la articolul 2 alineatele (1)-(4) cu până la zece ani după data prevăzută în alineatele menționate. Totuși, acea parte nu depășește un nivel anual calculat de consum de 0,3 kg pe cap de locuitor. Acea parte este îndreptățită să folosească fie valoarea medie dintre nivelul anual calculat de consum pentru perioada 1995-1997 inclusiv, fie un nivel calculat de consum de 0,3 kg pe cap de locuitor, dacă această cifră este mai mică, ca bază pentru conformarea cu măsurile de control.

(2) Părțile urmează să faciliteze accesul la substanțe și tehnologii alternative sigure pentru mediul înconjurător părților care sunt țări în curs de dezvoltare și să le asiste în adoptarea rapidă a unor asemenea alternative.

(3) Părțile urmează să faciliteze, în mod bilateral sau multilateral, crearea de programe de subvenții, ajutoare, credite, garanții sau asigurare pentru părțile care sunt țări în curs de dezvoltare în utilizarea de tehnologii alternative și de produse de substituție.

Articolul 6

Evaluarea și revizuirea măsurilor de control

Începând cu 1990, și cel puțin o dată la fiecare patru ani în perioada următoare, părțile evaluează măsurile de control

prevăzute la articolul 2 pe baza unor informații științifice, de mediu, tehnice și economice. Cu cel puțin un an înaintea fiecărei evaluări, părțile convoacă comitete de experți calificați în domeniile menționate și decid componența și mandatele acestor comitete. În decurs de un an de la convocare, grupurile de experți își prezintă concluziile, prin secretariat, părților.

Articolul 7

Raportarea datelor

(1) Fiecare parte furnizează secretariatului, în termen de trei luni de la constituirea ca parte, date statistice asupra producției sale, importurilor și exporturilor de substanțe controlate pe anul 1986 sau cele mai bune estimări posibile acolo unde datele nu sunt disponibile.

(2) Fiecare parte furnizează secretariatului date statistice asupra producției anuale (cu date separate asupra cantităților distruse prin tehnologiile care urmează să fie aprobate de către părți), importurilor și exporturilor către părți și respectiv către țări care nu sunt părți la protocol, de asemenea substanțe, pentru anul în care a devenit parte și pentru fiecare an în continuare. Fiecare parte va prezenta datele cel târziu la nouă luni după sfârșitul fiecărui an la care se referă datele.

Articolul 8

Neconformitatea

Părțile, la prima lor reuniune, examinează și aprobă procedurile și mecanismele instituționale de stabilire a neconformității cu prevederile prezentului protocol și măsurile de luat în ceea ce privește părțile descoperite în situație de neconformitate.

Articolul 9

Cercetarea, dezvoltarea, informarea publicului și schimbul de informații

(1) Părțile cooperează, în conformitate cu legislația, reglementările și practicile naționale și ținând cont, în special, de nevoile țărilor în curs de dezvoltare, în promovarea, în mod direct sau prin organisme competente internaționale, a cercetării, dezvoltării și schimbului de informații privind:

- (a) cele mai bune tehnologii de îmbunătățire a reținerii, recuperării, reciclării sau distrugerii substanțelor controlate sau de reducere a emisiilor acestora;
- (b) posibile alternative pentru substanțele controlate, pentru produsele care conțin asemenea substanțe și pentru produsele fabricate cu asemenea substanțe;

(c) costuri și beneficii ale strategiilor de control relevante.

(2) Părțile, individual, solidar sau prin organismele internaționale competente, cooperează la promovarea informării publicului cu privire la efectele emisiilor de substanțe controlate și de alte substanțe care epuizează stratul de ozon.

(3) În termen de doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului protocol și, ulterior, la fiecare doi ani, fiecare parte înaintea secretariatului un rezumat al activităților desfășurate în temeiul prezentului articol.

Articolul 10

Asistența tehnică

(1) Părțile, în contextul prevederilor articolului 4 din convenție și luând în considerație în special necesitățile țărilor în curs de dezvoltare, cooperează la promovarea asistenței tehnice pentru a facilita participarea la și aplicarea prezentului protocol.

(2) Oricare parte semnatară a prezentului protocol poate înainta o cerere secretariatului pentru asistență tehnică în scopul aplicării sau participării la protocol.

(3) Părțile, la prima lor reuniune, încep deliberările asupra mijloacelor de îndeplinire a obligațiilor stabilite la articolul 9 și la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, inclusiv elaborarea planurilor de lucru. Aceste planuri de lucru țin cont în mod deosebit de nevoile și situația locală din țările în curs de dezvoltare. Statele și organizațiile regionale de integrare economică care nu sunt părți la protocol sunt încurajate să participe la activitățile menționate în aceste planuri de lucru.

Articolul 11

Reuniunile părților

(1) Părțile țin reuniuni la intervale regulate. Secretariatul convoacă prima reuniune a părților în termen de cel mult un an de la data intrării în vigoare a prezentului protocol ținând seama și de reuniunea conferinței părților la convenție, în cazul în care o reuniune a acestora din urmă este programată în acea perioadă.

(2) Următoarele reuniuni ordinare ale părților au loc, în cazul în care părțile nu decid altfel, împreună cu reuniunile conferinței părților la convenție. Reuniuni extraordinare ale părților au loc de câte ori acest lucru este considerat necesar de către o reuniune a părților sau la cererea scrisă a oricăreia dintre părți, cu condiția ca, în termen de șase luni de la data la care o astfel de cerere le-a fost comunicată de secretariat, aceasta să fie sprijinită de cel puțin 1/3 dintre părți.

(3) La prima lor reuniune, părțile:

(a) adoptă prin consens regulile de procedură pentru reuniunile lor;

(b) adoptă prin consens reglementările financiare prevăzute la articolul 13 alineatul (2);

(c) stabilesc comitetele și mandatele prevăzute la articolul 6;

(d) examinează și aprobă procedurile și mecanismele instituționale menționate la articolul 8;

(e) încep elaborarea planurilor de lucru în conformitate cu articolul 10 alineatul (3).

(4) Reuniunile părților au următoarele funcții:

(a) să examineze aplicarea protocolului;

(b) să decidă asupra oricăror modificări sau reduceri menționate la articolul 2 alineatul (9);

(c) să decidă asupra oricărei completări, introduceri sau eliminări de substanțe din oricare anexă și asupra măsurilor de control în conformitate cu articolul 2 alineatul (10);

(d) să stabilească, acolo unde este necesar, orientări și proceduri pentru raportarea informațiilor așa cum este prevăzut la articolul 7 și articolul 9 alineatul (3);

(e) să examineze cererile de asistență tehnică înaintate în conformitate cu articolul 10 alineatul (2);

(f) să examineze rapoartele elaborate de secretariat în conformitate cu articolul 12 litera (c);

(g) să evalueze, în conformitate cu articolul 6, măsurile de control prevăzute la articolul 2;

(h) să examineze și să adopte, în conformitate cu cererile, propunerile de modificare a prezentului protocol sau a oricărei anexe sau de adăugare a unei noi anexe;

(i) să examineze și să adopte bugetul pentru aplicarea prezentului protocol;

(j) să analizeze și să întreprindă orice acțiune suplimentară care ar putea fi necesară pentru atingerea scopului prezentului protocol.

(5) Organizația Națiunilor Unite, agențiile sale specializate și Agenția Internațională a Energiei Atomice, precum și orice stat care nu este parte la prezentul protocol, pot fi reprezentate la reuniunile părților ca observatori. Orice organism sau agenție, națională sau internațională, guvernamentală sau neguvernamentală, calificată în domenii legate de protecția stratului de ozon, care a informat secretariatul în legătură cu dorința de a fi reprezentată la reuniunea părților ca observator, poate fi admisă, în afara cazului în care cel puțin 1/3 dintre părți au obiecții. Acceptarea și participarea observatorilor se supun regulilor de procedură adoptate de către părți.

*Articolul 12***Secretariatul**

În sensul prezentului protocol, secretariatul:

- (a) pregătește și deservește reuniunile părților în conformitate cu prevederile articolului 11;
- (b) primește și furnizează, la cererea părților, datele cerute în conformitate cu articolul 7;
- (c) pregătește și distribuie periodic către părți rapoartele bazate pe informațiile primite în conformitate cu articolele 7 și 9;
- (d) notifică părților orice cerere de asistență tehnică primită în conformitate cu articolul 10 pentru a facilita asigurarea acestei asistențe;
- (e) încurajează țările care nu sunt parte la protocol să participe la reuniunile părților ca observatori și să acționeze în conformitate cu prevederile prezentului protocol;
- (f) furnizează, dacă este cazul, informațiile și cererile menționate la literele (c) și (d) observatorilor care nu sunt părți la protocol;
- (g) îndeplinește și alte funcții pentru atingerea scopurilor prezentului protocol care i-ar putea fi atribuite de către părți.

*Articolul 13***Dispoziții financiare**

- (1) Fondurile necesare aplicării prezentului protocol, inclusiv cele pentru funcționarea secretariatului în conformitate cu prezentul protocol, sunt asigurate exclusiv prin contribuțiile părților.
- (2) Părțile, la prima lor întâlnire, adoptă prin consens reguli financiare pentru aplicarea prezentului protocol.

*Articolul 14***Relația protocol - convenție**

În cazul în care, în prezentul protocol, nu există dispoziții contrare, dispozițiile convenției privind protocoalele sale se aplică prezentului protocol.

*Articolul 15***Semnarea**

Prezentul protocol este deschis semnării de către state și organizații regionale de integrare economică la Montréal la 16 septembrie 1987, la Ottawa între 17 septembrie 1987 și

16 ianuarie 1988 și la sediul Organizației Națiunilor Unite din New York între 17 ianuarie 1988 și 15 septembrie 1988.

*Articolul 16***Intrarea în vigoare**

- (1) Protocolul intră în vigoare la 1 ianuarie 1989, cu condiția ca cel puțin 11 instrumente de ratificare, acceptare, aprobare a protocolului sau aderare la acesta să fi fost depuse de către state sau organizații regionale de integrare economică reprezentând cel puțin 2/3 din consumul global de substanțe controlate pe 1986, precum și cu condiția ca prevederile articolului 17 alineatul (1) din convenție să fi fost respectate. În eventualitatea nerespectării acestor condiții până la acea dată, protocolul intră în vigoare în termen de 90 de zile de la data în care condițiile au fost îndeplinite.
- (2) În sensul alineatului (1), un astfel de instrument depus de o organizație regională de integrare economică nu se numără în plus față de cele depuse de statele membre ale unei astfel de organizații.
- (3) După intrarea în vigoare a prezentului protocol, orice stat sau organizație regională de integrare economică devine parte începând din a nouăzecea zi de la depunerea instrumentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

*Articolul 17***Părțile care aderă după intrarea în vigoare**

Sub rezerva articolului 5, orice stat sau organizație regională de integrare economică, care devine parte la prezentul protocol după intrarea sa în vigoare, își îndeplinește toate obligațiile ce îi revin în conformitate cu articolul 2, precum și în conformitate cu articolul 4, care se aplică la data respectivă statelor și organizațiilor regionale de integrare economică care au devenit părți de la data intrării în vigoare a protocolului.

*Articolul 18***Rezerve**

Nici o rezervă nu poate fi adusă prezentului protocol.

*Articolul 19***Denunțarea**

În sensul prezentului protocol, se aplică dispozițiile articolului 19 din convenție privind denunțarea, cu excepția părților menționate

la articolul 5 alineatul (1). Oricare dintre aceste părți poate denunța prezentul protocol printr-o notificare scrisă adresată depozitarului, în orice moment după patru ani de la asumarea obligațiilor prevăzute la articolul 2 alineatele (1)-(4). Orice astfel de denunțare intră în vigoare după un an de la data primirii sale de către depozitar sau la o dată ulterioară menționată în notificarea denunțării.

Articolul 20

Texte autentice

Originalul prezentului protocol, ale cărui versiuni în arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt în egală măsură autentice, se depun la Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite.

Drept care, subsemnații, pe deplin autorizați, au semnat prezentul protocol.

Încheiat la Montréal, 16 septembrie 1987.

Anexa A

SUBSTANȚE CONTROLATE

Grupa	Substanța	Potențial de epuizare a stratului de ozon ⁽¹⁾
Grupa I	CFCl ₃ (CFC-11)	1,0
	CF ₂ Cl ₂ (CFC-12)	1,0
	C ₂ F ₃ Cl ₃ (CFC-113)	0,8
	C ₂ F ₄ Cl ₂ (CFC-114)	1,0
	C ₂ F ₅ Cl (CFC-115)	0,6
Grupa II	CF ₂ BrCl (halon-1211)	3,0
	CF ₃ Br (halon-1301)	10,0
	C ₂ F ₄ Br ₂ (halon-2402)	(urmează a fi stabilită)

⁽¹⁾ Aceste valori potențiale de epuizare a stratului de ozon sunt estimări bazate pe cunoștințele existente și sunt revizuite și actualizate periodic.

ANEXA II

**Declarația Comunității Economice Europene în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din
Convenția de la Viena pentru protecția stratului de ozon privind extinderea competenței sale
asupra problemelor care se află sub incidența Convenției și a Protocolului de la Montréal
privind substanțele care epuizează stratul de ozon**

În conformitate cu articolele relevante din Tratatul CEE, Comunitatea are competența de a acționa în direcția menținerii, protecției și îmbunătățirii calității mediului.

Comunitatea și-a exercitat competența în aria de acțiune a Convenției de la Viena și a Protocolului de la Montréal prin adoptarea Deciziei 80/372/CEE a Consiliului din 26 martie 1980 privind clorofluorocarburile din mediu ⁽¹⁾, Decizia 82/795/CEE a Consiliului din 15 noiembrie 1982 privind codificarea măsurilor de prevedere privind clorofluorocarburile din mediul înconjurător ⁽²⁾ și Regulamentul (CEE) nr. 3322/88 al Consiliului din 14 octombrie 1988 privind anumite clorofluorocarburi și haloni care epuizează stratul de ozon ⁽³⁾. Comunitatea poate să-și exercite competența și în viitor prin adoptarea de legislație în acest domeniu.

Comunitatea are o anumită competență în domeniul cercetării mediului, după cum se menționează în convenție, în conformitate cu Decizia 86/234/CEE a Consiliului din 10 iunie 1986 de adoptare a programelor de cercetare și dezvoltare multianuale în domeniul mediului (1986 - 1990).

⁽¹⁾ JO L 90, 3.4.1980, p. 45.

⁽²⁾ JO L 329, 25.11.1982, p. 29.

⁽³⁾ JO L 297, 31.10.1988, p. 1.